

ת"פ (חדרה) 1404-03-24 - מדינת ישראל נ' מסלי יחיאלוב (עוצר)

ת"פ (חדרה) 1404-03-24 - מדינת ישראל נ' מסלי יחיאלוב שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 1404-03-24

מדינת ישראל

נ ג ד

מסלי יחיאלוב (עוצר)

בית משפט השלום בחדרה

[11.06.2024]

כב' סגנית הנשיהה, השופטת ליזי פרוינד

החלטה

עבינה של החלטה זו הוא בקשת המאשימה לתקן את גזר דיןו של הנאשם כך שלא יוכו ימי מעצרו מאז הפר לאסир (לאחר שהופקו עבודות שירות שנגזו עליו בתיק אחר).

ש

ר��ע

1. הנאשם, הורשע בהתאם להודאותו בביוזע עבירה של סחר בסמים מסוכנים וביום 21.5.24 נגזר דין.

2. קודם לגזר הדין נשמעו כמקובל טיעוני הצדדים לעונש בתיhilתם אף הגישה המאשימה את גילוין הרישום הפלילי של הנאשם וכן פרוטוקול דין וגזר דין בו הוטל על הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה אותו ביקשה לצבור לעונש שייגזר עליו.

3. על הנאשם נגזו שבעה חמדי מאסר בפועל בגיןימי מעצרו, לצד הפעלת מאסר מותנה בן ששה חודשים באופן שלושה חודשים מתוכו ירצו בחופף לעונש הנ"ל ויתרתו במצבבר. כמו כן הוטלו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

4. ביום 22.5.24, למחמת גזר הדין, הגישה בקשת המאשימה מושא החלטתי דין, תחת הכותרת "בקשה למתן החלטה".

מצאת הbia הבקשה כלשונה:

"עקב טעות הזנה, לא הציגה המאשימה נתון שיש בו כדי להשפיע על גזר הדין זהה כי הנאשם אינו עוצר אלא שפוט נוכח הפקעת עבודות שירות מתיק תי"פ 11-04-5561. למן הסך הדבר לא צוין בפני בית המשפט גם ע"י ההגנה .

- המיאהה תבקש מבית המשפט, ליתן החלטה בכל הנוגע לניכוי ימי המעצר, שעה שכאמור היה שפט. כמו כן, תבקש המיאהה כי בית המשפט יתן החלטה באשר לביצוע ותऋת עונש הפקעה כאשר לעניין זה תבקש המיאהה שלא לנכונות את ימי המעצר ולהשיט עונשה בתקיק זה במצטבר לתקיק הפקעה".
5. למען שלמות התמונה אצין כי מצורפת הבקשה, פרוטוקול דין הפקעה, עולה כי לצד הסכמת הסגנון לנשיאות יתרת עבודות השירות מאחריו סורג ובריח, לא נאמר גם אז דבר על ידי המיאהה אודות מעצרו עד תום ההליכים בתקיק זה, השלכותו וכובי. נראה כי כבר אז נכון היה לעורר הדבר כהזדמנות ראשונה.
6. בדיון שהתקיים בפני היום, הודהה התביעה בהגינותה כי מדובר בעוטות הזנת המאסר במערכת הרישום הפלילי כך שבזמן הטיעונים לעונש לא ידע התבוע שהנאים אסירים. למעשה לא ניתן,vr טענה המיאהה, לנכונות את הימים שלחפו מאז הפקעה ביום 4.4.24 (אז הפרק לאסירים ולא עצורים) ועד ליום גזר הדין.
- עוד עליה כי חרב גליות והשלכותיה, עד לרגע זה לא הוזן דבר המאסר מושא הפקעה.
7. ההגנה טענה כי אין מדובר בעוטות שלילת אלא בעוטות מהותית ודאי מקום בו עסקין באותו מועד שנקחה בדיון הפקעה. הודגש כי מקום בו התביעה לא העלה נשוא זה של הפקעת עבודות השירות לא היה עליו כסגנון לעורר זאת. ככל ובשב"ס נתקל בקושי לחשב את ניכוי ימי המעצר, חזקה כי יכול בקשה מטעמו כנהוג לבית המשפט, דבר שלא נעשה ולא עליה בו צורך.
8. טוען כי לבימ"ש אין סמכות להיענות לבקשתם. העוטות אליה כיוון המחוקק הנה טעות סופר, טעות קולמוס וכיוב' שלא כבעינינו בו לא נפלה טעות אלא לכל היותר התרשלות של התביעה. הדברים היו ידועים למיאהה שהיא הייתה צריכה להסבירם בטיעוניה בדיקן כפי שעשתה בהבאת גזר הדין בו הוטל המאסר המותנה שבקשה להפעיל.
9. הכלל הוא, שעם מתן גזר דין, סיים בית המשפט את מלאכתו. אף על פי כן, סעיפים 8(א) ו- (ב) לחוק בת' המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984, מעניקים האפרות לתקן את פסק הדין או גזר הדין כבעינינו, במקרים המפורטים בסעיף:
- "(א) מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שניתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקןם בהחלטה מונומקט, ורשאי הוא לשמעו טענות בעלי הדין לעניין זה; לעניין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספה דבר באקרים וכיוצא בהלאה".
- בע"א 769/77 יוסיפוב נ' יוסיפוב, פ"ד לב(1) 667 (1978) עמד כב' השופט שmagur על מהותה של טעות אשר בבית המשפט סמכות לתקן וציין כי:

"...מדובר בעיקרו של דבר על השמטה טכנית הנובעת מהיחס-הදעת ומתייחסת לדברים אשר בית-המשפט רצה לכלול בהחלטתו, כאשר נתן אותה אף הדבר נשפט מתשומת-לבו ללא דעת; וכאשר חוזרים ומננים תשומת-לבו לשאלה מתברר בעלייל, כי הוא היה עיר לקיומו של צורך לצין פרט זה או אחר בהחלטה, בעת שהיא ניתנה, אף לא עשה זאת בשל אחת מן הסיבות שנמנו לעיל. מן ההן גם משתמע הלאו, היינו אם בית-המשפט לא היה עיר כלל לקיומה של הבעיה, אין הוא יכול לתקן את המעוות עלי-ידי תיקון טעות סופר, כביכול, גם אם הוא משתכנע בשלב מאוחר יותר כי היה השאלת מתעוררת, היה פוסק בה בדרך פלונית זהה לתוספת או תיקון המתבקש ממנו בשלב מאוחר יותר".

(ההדגשה של ל.פ)

הדברים אמורים תמייחסו לסמכתה מכח תקנה 486 لتיקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 שנקטה בלשונו: "טעויות סופר בפסקתה או בהחלטה או שגיאות שהלו בהן מחמת פליטת קולםוס או השמטה מקרית" אף אלה צוטטו בהמשך גם בגין מהותה של הטעות אשר סעיף 81(א) לחוק בתיה המשפט נועד לאפשר את תיקונה. (ראו, מני רבים: רע"א 2958/2017 פקטוריוביץ נ' עויהית חרדה, פסקה 4 (14.5.2017); רע"א 13/2017 כוכבי נ' כוכבי, פסקה 10 (23.7.2013) (להלן: עניין כוכבי).

בפסקה מאוחרת יותר, אשר פירשה את מהותה של הטעות אשר סעיף 81(א) לחוק בתיה המשפט נועד לאפשר את תיקונה, עמד בית המשפט על הגדרת המונח "טעות" בסעיף 81(א) לחוק בתיה המשפט ונקבע כי הטעות אליה מתיחס הסעיף היא טעות טכנית או טעות סופר וכן מדובר בטעות מהותית (ראה עניין כוכבי הנ"ל בפסקה 10). וכי שיטותם הדברים בرع"א 23/8677 ניסים אסף נ' שמעון מלול מזור ספרם של חמיה בן-נון וטל חבקין "הערעור האזרחי" - יש לראות בסמכות הקבועה בסעיף 81(א) לחוק בתיה המשפט כך אשר נועדה "לאפשר לבית המשפט לבטא אל נוכן את שתפקידו לקבוע מלכתחילה - ולא מעבר לכך. מדובר בעיקר בשיבושים טכניים הטוענים תיקון ובענינים שהיו בדיתו של בית המשפט, אף כאשר תרגם מחשבתו לכתובים פסק עליהם בהישת הדעת' ונשmetro". מן הרואיו להציג כי סעיף 81 הנ"ל אינו מב奸 בין החלטה פלילית לאזרחות ועל כן יפים הדברים גם לעניין מושא החלטתי זו.

10. במקורה דנא, אין מדובר ב"טעות" לעניין סעיף 81(א) לחוק בתיה המשפט, אלא במצב שבו המאשימה לא יודאה קודם לטיעונה ולמתן גזר הדין את התמונה לאשרה ודבר מסטרו של הנאשם נעלם מעינה ומילא מעינו בית המשפט.

11. אכן היו ידועים הדברים להגנה אף אין בכך לשנות מן הפרשנות המשפטית דלעיל.
לא זו בלבד שהسنגור היה אשר יציג את הנאשם בהליך הפקעה אלא שבחר להתייחס מפורשות למצבו זה של הנאשם כשבין יתר טיעוני לעונש טען כי בכלכלי צעדי, נוכח העובדה שהיא עצור חדש ימים במהלך חקירתו, הסכים הנאשם למעצמו עד תום ההליכים; מסתבר בעת שהתייחסות זו הייתה חלקלית בלבד. לא ניתן לשיטתית שלא להפנות בעניין זה לדברים שנאמרו בעפ"ג 18-01-16279 מדינת ישראל נ' פנסו של בית המשפט המחויז מרכז, המתארים היטב את אי הנוחות העולה גם מן התנהלות בענייננו זה. במקורה שם נגזר דין של נאים ל- 38 חודשים מאסר לריצוי בפועל ולמחמת נגזר דין בתיק נסף ל- 22 חודשים מאסר. בגין טעות של המאשימה, שלא עדכנה את בית המשפט בקיומו של גזר דין בתיק הראשון, לא פירט בית המשפט את אופן נשיאת עונש המאסר שהוטל בתיק השני, וכך לפי הוראת סעיף 45(ב)לחוק העונשי, חփ המאסר בתיק השני לעונש המאסר בתיק הראשון. בית המשפט קבע כי "חובתו של בא כוח המערער, כמו של המאשימה, הייתה להoir את תשומת לבו של בית המשפט כאמור לכל נסיבה רלוונטית שנעמלמה מעינוי טרם מתן גזר דין".

כך לשיטתתי גם בענייננו זה. מן הרואיו להזכיר מושכלות יסוד ולפיהן עורכי הדין המופיעים בבית המשפט הנומינציית Officers of the Court וכאן (אף אל מול חובתו כسنגור אשר מעניקה לו האפשרות שלא לתקן טעות של המאשימה) משברח בעצמו לעורר דבר מצבו המשפטי של הנאשם, טוב היה אילו התנהל אחרת.

סוף דבר חrif העובדה שתוצאות הדברים הנה שחוṭא ווצא נשכר, לא מצאת כי הדברים מהווים 'טעות' כהגדרתה בחוק בתיה המשפט המאפשרת תיקונה על ידי, בהתאם לסעיף 81.

על כן, גזר דין יותר כלשהו וחישובימי המעצר יעשה על פי רישומי שב"ס כנהלו. ניתנה היום, ה' סיון תשפ"ד, 11 יוני 2024, בהעדר הצדדים.